

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margittai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttalnak.

MURAKÖZ

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A Muraközi tisztii önszegélyző szövetkezet, a Csáktornyai takarékpénztár, a Muraközi takarékpénztár sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadottak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein E. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppellik A.,
Daube G. L. és társai és Herold
Brünnen: Stern M.

Nyitlitter petitióra 10 kr.

A koronázási jubileum ünnepe-
lye Csáktornyan.

Hazafiasan és igazán lélekemelően ünnepelte meg Csáktornya város közönsége Ő Felsege megkoronáztatásának 25 éves jubileumát.

Sietett bizonyoságot adni annak, hogy őszinte szívvel és lojalitással vesz részt magának azon örömből, mely a Kárpátoktól Adriáig, — de még azon túl is az egész világon élő minden magyar szívét azon napon elárasztotta.

Bővebben ecsetelni most már azon nap dicsőségét és jelentőségét, azt hisszük, nem lehet a mi feladatunk. — hisz ismerjük most már azon beszédeket, melyeket Ő Felsege válaszul adott az üdvözlő szónoklatokra, — láthatjuk ezekből, hogy az Ő atyai szíve mindnyájunknak érdekeit első sorban méltatta, az Ő jószágos szeme örökdi a magyar haza felett!

Lélekemelőek voltak mindenütt az országban az azon napon tartott hazafias ünnepélyek, de kétszeres jelentősége volt a csáktornyai tanintézetek ünnepélyének itt az ország határszélén s feltétlen dicséret illeti meg úgy az illető intézetek tantesztü leleit, mint a növendékeket, hogy azon hazafias hangot, mely az ily ünnepélyekhez illik, mindig fenn tudták tartani.

Három napig lobogó díszet öltött a város, 8-án pedig szakadatlanul szóltak a mozsarak, a város 2000, a gróf 1000 frtos alapítványával, a közönség adakozással tette emlékezetessé a nagy nap emlékét. — Nyolczadikán reggel 9 órakor a róm. kath. templomban Ángyán Aurel h. plébános fényes segédlet mellett ünnepi misét és »Te Deum«-ot mondott. A kóruson ifju hölgyek és képeződő növendékek összhangzó ének és zenekara, valamint Hübner K. kántor magánéneke emelte az istenitiszteleket. — A templom tömve volt intelligens közönséggel és tanulószereggel. Tíz órakor az izr. imaházban gyűlt össze a közönség, ahol Schwarz Jakob rabbi szónoki hévvel minden tekintetben szép szónoklatot tartott. Spitz Izidor kántor pedig jól betanított énekharával egyházi és hazafias énekeket énekelt.

A tanintézetekben külön rendeztetett ünnepély a nagy nap emlékére.

Az elemi népiskolában 7 én reggel szép számu közönség jelenlétében a következőleg folyt le az ünnepély:

1) A tanulóifjuság a »Fohász«, »Óh minden lények atyja« és »Magyarország az én hazám« című dalokat énekelte szabatosan. 2) Kocsis Teréz a Fóthi dalt (Vörösmartól), Wunsch Fáni a »Szózatot« szavalták el hatással. 3) Jenev Gusztáv igazgató ünnepi beszédében szép és lendületes

szavakkal méltatta a nap jelentőségét. 4) Varga Jenő »Árpád sirja« Tóth Kálmántól, Németh József »Mikor imádkoztok« Pósa Lajostól, Göncz Dénes a »Szózatot«, Vörösmartytól, szavalták ifju tüzzel, mire a szép ünnepély a »Hymnus« elénekklésével véget ért.

A polgári iskola kebelében főnnálló »Zrinyi Önképzőkör« folyó hó 7-én d. u. 3 órakor minden tekintetben sikerült jubilláris ünnepélyt rendezett a következő műsorozattal:

1) »Nemzeti zászló«, teljes lelkesedéssel énekelte az ifjuság. 2) Megnyitó beszéd, tartotta Pálya Mihály igazgató, aki eszmegazdag beszédében lelkesülten méltatta a koronázás jelentőségét s koronás királyunk kiváló jellemvonásait. 3) »Királyhymnus«, hatással szavaltta Schwarz Henrik tanuló. 4) Ünnepi beszéd, tartotta Zrinyi Károly tanár. Szónok visszapillantást tett különösen a Habsburgok korára, s a múlt képeinek hű ecsetelése után fejtegette hazánk mai viruló állapotát, fejedelmünk alkotmányos szellemü kormányzását s nemzeti életünk folytonos fejlődését. Az ünnepelő közönség lelkes éljenzéssel jutalmazta a magvas beszédet. 5) »Az utolsó ut«, elbeszélés, fölolvasta szerzője: Schwarz Lajos tanuló, tetszést aratott. 6) »A haza«, Pósatól, dicséretes ügyességgel szavaltta Rechnitzer A.

A „Muraköz“ tárczája

Egyetlen szerelem.

Németből HORVÁTH GYULA.

(Folytatás és vége.)

Marianna kitérő feleletet akart adni, midőn hirtelen megjelenik az anya.

— Leányom nem idegenkedik öntől, — mondá — de őtet az a kis regény a multban... mint ön is tudja... Azért vonakodik egy kissé a leány. Marianna »igent« fog mondani; én tudom!

— És a leány legalább nemet nem mondott. Nem kellett ajkain kiereszteni azt a szót, amely a kérő reményét megemmesítette volna.

— És ezen eafén, mint Bergman menyasszonya tért nyugalomra. A végzet utóléte.

Egy hóval később meg volt a lakodalom. A menyasszony sirt... Hiss a menyasszonyok sirtanak mindig. Ő természetesen többet sirt, mint ahogy az divatban van.

Tíz év mult el. Marianna'férjét egy nagyobb vásónba követte, ami lelki állapotára kedvező benyomással volt.

Tíz év! Ők korántsem voltak oly szerencsétlenek, mint ahogy gondolták. Legzomorubb volt a második év, midőn gyermekük, egyetlen szerelmük meghalt. A férjet megtörte e cspás s

e gyermekben látta aloszatát az ő erőszakolt házasságának. A nő nem tudott rá nehezteni. Midőn a gyermek meghalt, sokszor mondá nejjének: Én akarnék, szeretnék vigasztalni, de fájdalom nem tudom tenni.

— Bizony neked vigasztalnod kellene engem, mondá a nő szívélyesen.

A férj reményvesztve, csüggedten hajta le fejét és nem szólt semmit.

Mindamellet szepen, mondhatni boldogan éltek. A nő vidám volt, ha férje hazajött. És hogy ragyogott ilyenkor a férj arca!

Még mindig kártyázott, de a házon kívül, mert Marianna nem akarta látni sem a kártyákat. Napjaik békében multak el és Mariannának egyetlen szerelem iránti emléke mindig homályosabbá vált. Minden alkalmat felhasználjt férjének kedvében járni, annak örömet szerezeni. A férj pedig minden este kérdé nejjétől:

— Nem lenne e jobb nekem honn maradni? És ekkor egy nemes küzdelem fejlődik ki közöttük, melyben hol a férj, hol a nő marad a győztes. Egyik napon azonban azt mondá Marianna:

— Tudod mit Augustus, maradj csak te hon; én megakarok tanulni piquet játszani.

— Oh mily jó vagy te! De eat nem fogadom el. Inkább olvassunk.

...És ők olvasnak...

— No öregem, ne csináljunk egy játszmat, kérdé Marianna.

— Ej kincsem, te csak nem tudsz meglenni a kártya nélkül.

— Megszokja az ember Augustus, — megszokja.

— No hát rajta!

Husz éve már, hogy házások. Marianna ép oly örömmel játszott kártyást, mint Augustus. A férj már hosszabb idő óta szembetegségbe esett és a szobát kelle örznie. Ekkor tanulta Marianna a piquetot.

Marianna megszerette férjét és fokozott gondadal ápolta őt és örült boldogságának.

Öregek voltak mindketten; az arcuk ránczos, hajuk fehér. Midőn a kettőt együtt látták, azt mondák: »inseparables«. Marianna nem hagyta magára férjét gyenge szemei miatt, ő pedig esont fájdalomai miatt nem mehetett férje segélye nélkül. Legalább így képzelte ő. Egy saiv, egy lélek, egyetlen szerelem voltak ők.

Megünnepelték házasságuk negyvenedik évfordulóját és utána Augustus nagyon beteg lett. Állapota egyre aggasztóbbá vált és éjjel megszünt beszélni. Csak szemével beszélt, azzal vett búcsut hű életársától, kinek tekintete azt válaszolá: »ha te még, követni foglak én is«.

Midőn a nap nyugvóra tért, holt vala...

Egy nappal később egy kóvér, életes ur láto gatta meg a mély gyászba öltözött nőt.

— Nevem Richthofen asszonyom, mondá; Richthofen Oszkár..... Mi egykor ismerték egymást..... természetesen hosszú ideje már ennek.....férjének halálhíret olvastam a lapokban s eljöttem önnek legmélyebb részvétemet nyilváni-

tanuló. 7) »Az ideges ember«, monolog, szép ügyességgel és megfelelő hangléptéssel elmondta Majcen Ferencz tanuló. Végül 8) a »Hymnus« eléneklése után a szép számú közönség emelkedett hangulatban szétoszlott.

A képezdében a program első száma az énekkar által előadott »Koronázási Hymnus« Bertha Sándortól — volt, melynek igaz érzéssel telt előadása az ünnepi hangulatot csak fokozta.

Következett ezután Margitai József képezdei igazgató ur megnyitó beszéde, melyben rövid, de veíós szavakban és a nap horderejéhez képest hazafias gondolatok felbresztésével méltatta a koronás jubiláns érdemeit a haza felvirágztatása körül. Együttal a tanítónövendékeket hazafias kötelességük teljesítésére buzdította. Üdvözölte a megjelent csáktornyai és vidéki közönséget, mely mindig jó példával megy előre, ahol a hazafias érület nyilváníttásáról van a szó; a varazsdi horvát testvéreket is, gymnasiumi és népiskolai tanfériakat, kik bár nem értik zengetes magyar nyelvünket, mégis eljöttek hozzánk megünnepelni, azon jó király jubileumát, kinek koronája alá ők is tartoznak. Beszéde végén, — midőn Ő felségét éllette, — a közönség háromszoros frenetikus éjlenben tört ki.

Ezután Hoffmann Lőrincz kép. növendék Vö ösmarty »Hymnusát« szavalta el azon igaz érzéssel, mely ezen szép költeménynek minden sorából kisugárzik.

A képezdei énekkar által szépen előadott Nikolics népdalai után:

Felméri Albert tanár ur lépett a szó noki emelvényre s egy hangulatos, igazán poetikus lelkű beszédben — mely az egész közönséget mélyen meghatotta — emlékezett meg azon 25 évi dicsőséges időről, mely idő óta Ő Felsege Magyarország felett uralkodik. Kevés szem maradt szárazon azon lemondásszerű szavaknál, melyekkel Ő Felsegeik fájalmát ecsetelte a boldogult emlékü trónörökös halála alkalmából.

tani, mert én önt Marianna még nem feledtem el... A fiatalok szép emlékeit nem lehet oly könnyen elfeledni!

— Igen szép öntől Richthofen ur, válaszolt esendes, nyugodt hangon az özevgy. Öszintén megvallom, nagyon homályosan emlékszem öntre. Mit mondjak önnek? férjemet rövid idő múlva követni fogom a sírba, mert nélküle tovább nem élhetek.

— Őh ki gondolta volna, monda Richthofen ur álmélkodva.

— Miért nem lehetett volna azt gondolni? válaszola az özevgy.

— Mert..... mert..... én is voltam öntől szeretve...

Bámuló csudálkozással tekint reá az özevgy.

— Ah az csak fiatalkori phantazia, képzelgés volt. Auguszt vala az én egyetlen szerelmem. Az az ugynevezett szenvedélyes szerelem talán nem volt ugyan, de én szerettem őt. Negyven évig éltünk egymással boldogság- és egyetértésben, — negyven évig...

Richthofen ur elhalgatott.

A dolog valósággal másképen van ugyan, gondola, de hát mit beszéljen? A mindenható idő a nő lelkében kioltotta iránta való szerelmét. Ma már nem tud másról, csak »róla«, aki hosszú negyven évig megosztá vele az örömet és bánatot. »Ő« volt egyetlen szerelme.

Nem beszélt vissza. Némán gondolt a jó és hü nőre, a kit ő egykor elhagyott.

Bemegve szorítá meg a szomorú özevgy kezét.

Néhány héttel később az özevgy csakugyan követte a sírba az ő egyetlen szerelmét.

Beszéde végén pedig felkereste Deák Eötvös, Andrassy szellemei s azok kitartását és eszét kérte az uldok számára. akik hivatta vannak befejezni a általuk kezdeményezett nagy művet. Igazán oly mély benyomást tett a kedélyekre ezen beszéd, hogy a közönség ismét önkénytelenül is háromszoros éjlenbe tört ki s sokan siettek a beszéd végével gratulálni a szónoknak.

Ezután a képezdei énekkar adta elő Mester K. Szózatát s ennek lendületes előadásával véget ért a művészi része a szép ünnepélynek.

Következett volna disztornázás és a tornaverseny, — de ennek megtarthatását a csúf idő meggátolta, úgy hogy csak az ugró és korlátversenyek voltak megtarthatók a tornateremben, — persze sok mindenféle mulatságos epizód között.

Azután pedig a fiatalság tánczra perdült s jártá nagy hévvel és kitartással ki világos kivirradtig.

A négyesek 48 pár tánczolta s el lehet mondani, ott volt Csáktornya és az egész vidék színe java.

Most pedig visszaemlékezésül azon igazi szép napra befejezéstül kiáltuk mindnyáján egy szívvel lélekkel:

Éljen I. Ferencz József, Magyarországi apostoli királya!

NEMESHÁZI.

Jótekonyság.

É h hó 4-én ünnepély számba menő ülése volt Csáktornya város tanácsának. Akkor történt gróf Festetics Jenő ur ő méltósága a városi kórház alap számára kiutalt ajándékának átadása. Az átadást, mely városunk történetének egyik szép lapját képezi és a nemes gróf áldozatkészségének egyik dicséretes jelenségét tanúsítja, a következőkben írjuk le:

Jelenvoltak: Prusatz Alajos városbíró, Nuzsy Mátyás, Seizeverth Antal, Sárosy L., Tódor József tanácsosok, Bencsák Ferencz közygám, Deák József pénztárnok, dr Krasovecz Ignác járásorvos, városi képviselő; továbbá az adományozó részéről Szilágyi Gyula grófi titkár és Tóth István urad. tisztartó.

Szilágyi Gyula grófi titkár a következő meleghangú szavak kíséretében nyújtotta át a szép adományt:

Tisztelt városi tanács és képviselő-tag urak!

Ő Felsege kedves királyunk 25 éves koronázási jubileumára, a képviselő-testületnek magasztos elhatározását, mely szerint Csáktornya városa 2000 frtot — mint alaptőkét — ajánlott fel, ő méltósága gróf urunk is örömmel fogadta s mint nagy horderejű eszmét szintén magáévá tévén, e nemes és jótekonny czélra 1000 forinttal hozzájárulni kegyes volt, mely összeget van szerencsénk tisztartó urral ez alkalommal öszinte örömmünk kifejezése mellett a városi tanácsnak ünnepélyesen átaladni s egyuttal e magasztos tényektől áthatva tisztá szívünkben kívánni, hogy:

Éljen a király! Éljen a haza! Éljenek az áldozatkész adakozók!

Az általános lelkesedéssel fogadott szavak után a tanács gróf ur ő Méltóságának nemes tettéért jegyzőkönyvileg köszönetet

szavazott, egyuttal kiküldte Ziegler Kálmánt, dr Krasovecz Ignácot és Prusatz Alajost, hogy szóval is megköszönjék ő Méltóságának jótekonyságát.

Dr Krasovecz Ignác indítványára Szilágyi Gyula grófi titkár és Tóth István tiszt. uraknak, akiknek, mint a nemes gróf ur tanácsosainak szintén nagy érdemük van a szép összeg adományozásában, szintén jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott.

Különfélék.

— **Jótekonyság.** Gróf Festetics Jenő ur a csáktornyai tűzoltóegyesületnek 25 frtot adományozott, mely összegért e helyen is hálás köszönetét nyilváníttja Sárosi László tűzoltó-egyl. elnök.

— **Koronázási jubileum** alkalmából a csáktornyai áll tanítóképző intézetben rendezett tornaversenyre jutalomdíjjal a csáktornyai hölgyek egy csinos és értékes ezüst szivartartó készítményt tüzték ki. A hölgyek díjához járultak: Bencsák Sztna, Benedikt Jozefina, Fejér Ella, Gréz Riza, Hruska Ninná, Knoczer Amalia, Kohn Jenny, Kolár Mariska, Krasovecz Anna, Krasovecz Etelka, Lustgarten Róza, Macskásy Jolán, Mayhen Mariska, Molnár Mária, Prusatz Paula, Pulai Cornelia, Szilágyi Kornél Vranicsics Irén, Zakál nővérek k. a. 1-1 frt Fogadják a nagyon tisztelt hölgyek intézetünk iránt tanusított eme szép figyelmükért az igazgatóság hálás köszönetét.

— **Magyarítás szlovének.** Pünkösöd másodnapján két stayer-szlovén káplán, fejükön a tábori lelkészi tisztí sapkával sörözött a csáktornyai vasuti indóház verandáján. A szomszéd asztalnál 2 hölgy és 2 ur ült, akik magyarul beszélgettek. A veranda tömve volt a Bisztricz-öl jövő göcsei magyar földmivelőkkel. A két káplán délszláv irodalmi nyelven henczegősen kü önféle magyar ellenes megjegyzést tett, a többi között egyik: mily jól éri magát, hogy a pénztárnál a tolongásban pár magyar paraszt bugrist kedve szerint megöklelt és sárba üthetett. A melettek ülő, magyarul társalgó uri társaságra vonatkoztatva, azt mondta fennhangon az egyik: „Jó sörük van a csáktornyaiaknak, jól is éreztem itt magamat, amíg ezen, a kutyának való magyar nyelven nem hallottam ugatni. A magyar társaság egyik horvátul beszélő tagja ezen gaz megjegyzésre a vitéz káplánocskát galéron ragadja s tenyerét bizonyos aktushoz készen tartva, szemé közé néz a henczegőnek s délszláv nyelven méltó szavak kíséretében figyelmezteti az illetőt, hogy csak még egy sértő szót ejtsen ki a magyarokra s a tisztí sapka a papi kolláréval együtt a sárba gurul. A henczegők — másodikat csemetvén — siettek kupéjukba s onnan, mikor már kirobogott a vonat, nagy vitézen — fűgét mutattak a magyaroknak és nyelvüket öltögették rájuk. Ez is egy kép a magyar határszélről!

— **Halasztott nyári mulatság** Zala-Egerszogen jun. 6-ikára hirdetett nyári mulatság e hó 12-ikére, esetleg 16-ikára halasztatott. Egyuttal felkéri a rendező-bizottság mindazokat, kiknek sorsjegyeket köldött, hogy a sorsjegyek felől intézkedni sziveskedjenek, mert a vissza nem köldött sorsjegyek megtartottaknak tekintetnek.

— **Versenyfutás.** A helybeli tanítóképző intézetben e hó 8-ikán rendezett tornaverseny a kellemetlen idő miatt teljesen nem volt megtartható, csupán a magas- és távugrás és a korlátgyakorlatok. A verseny legérdekesebb része, t. i. a sík- és akadály-

vetseny 2 fő és 4 meiléknyereménnyel ma d. u. 5 és fél óraker kezdődik melyre a nagy érdemű közönség tisztelettel meghívatik! Az igazgatóság.

— **Képviselő-választás iránt** mindinkább nagyobb az érdeklődés választó-kerületünkben. A korteskedés minden vonalon megindult. A szabadelvű pártiak dr. Vlasits Gyula egyetemi tanárt, a nemzeti pártiak pedig dr. Herczegh Mihály egyetemi tanárt léptették fel. A választás e hó 22 ikére lett kiűzve. — Herczegh Mihály programbeszédjét ma tartja Csáktornyan; a kormánypárt pedig ma Perlakon, holnap pedig Csáktornyan tart gyűlést.

— **Hálalozás.** Graner testvérek csáktornyai kereskedőket súlyos csapás érte, ugyan is édesnyjuk Arnstein Teréz asszony; hosz szu szenvedés után e hó 7-én 64 éves korában A. Lendvay elhunyt. Nyugodjék békével!

— **Stridről írják:** Ő Felsőmegerkoronáztatásának 25 éves jubileuma itt is megünnepellett. Az ünnepélyes szt. misét Matosovits plébános ur pontificalt, amelyen megjelentek a stridói és ráckanizsai áll. isk. tantestületei és tanulói zászlóval, a csendőrség és pénzügyőrség és az intelligencia honlévő tagjai. — A rozsz idő folytán a nép nagyon kis számban jelent meg. A misei énekeket a tantestületek magyarul énekelték. „Te Deum” után pedig a „szózatot”, A stridói iskolán három napig lobogott a nemzeti zászló ezen fölírással: „Éljen a királyi pár! 8-án este pedig az egész intézet fényesen kivilágítottatott — a tanítókat költségén. Hogy miért nem érdeklődött a nép ezen ünnepély iránt? — titok. Tán informálva sem volt, mivel sokan nem tudták, miért van az iskolájuk lobogó. Rozsz volt az idő, de mi lett volna jó idő esetén is a határszélin ponton hol a magyarság hamvadó zsarátnokát éreztetni kellene, — mikor az ünnepély elnöke is eltávozott: Közöny és közöny mindenkor! Ez bizony elég szomorú. Hanem azért a tanítótság szívvel teljesíti kötelességét és teljesíteni fogja — reméljük — amikor erre bármely alkalom kínálkozik is. A magyarok Istene éltesse a felséges királyi párt!

— **A mura-csányi önk. tüzoltó egység** által megtartott nyári mulatság alkalmával kegyesen felül fizettek: Tekintetes Sipos Károly Perlak 1 frt, főtiszt Varga János Perlak 60 kr. főtiszt. Pezecz György T. Szt György 50 kr, Tekintetes Kleinszky Dezső Perlak 50 kr, Eisenstädter Gyula ur M.-Csány 1 frt, mely összegért hálás köszönetét nyilvánítja az egyl. elnökség.

— **Tűzvész.** F. hó 3-ikán este 9 óraker Benkoveczon kirgyladt Ruszics Lénárd pájtája. A tűz tovább terjedvén, elégett még két ház. Az épületekben levő gazdasági eszközök és háziállatok még jókor kimentettek. A helybeli tüzoltókön kívül megjelentek fecskendőikkel: a szobothczai, és stefanczi tüzoltók, valamint a beliczai turcsiscei majorból a fecskendők. Mindazoknak, akik a vész színhelyén megjelentek, és segítséget nyújtottak, emberbaráti tettükért hálás köszönetet nyilvánítja e helyen is a közönség előjárósága: — A kár 350 frtra van becsülve, egy ház biztosítva volt. A tűz oka gyujtogatás. A gyujtogató egy oda való földművelő, aki bevallotta, hogy boszubból egy nő hűtlensége miatt gyujtotta fel a pájtát. A gyujtogatót a perlaki kir. járásbíróság börtönébe küérték.

— **Magyar hírek.** A koronázási jubileumot megénekl minden városban a legtöbb közönségben kellő ünnepélyességgel ülték meg; Keszthely városa ez alkalomra 500 frtos „Ferencz József” alapítványt is tett egy jó magaviseletű, szorgalmas gimnáziumi tanuló jutalmazására. — Zala megye hódoló felirata gyönyörű kiviteletű munka előlapja kék selyem bársony aranynyal gondosan kiverit szegélyvel, felül a magyar korona, alul a megye czimere s ez alatt „1867 — 1892 június 8-” fö írás. — Keszthely városi körörvossá dr. Rosenberger

Samu s közgyámmá Lendvay József választatott meg. — Csepy Zsigmond, zala-szt. lászói esperes életének 78-ik, áldozásának 50-ik évében — Gyapai Dénes 1848-iki honvéd kapitány Dénesházán —, Farkas Sándorné áll. isk. tanító neje Csabrendeken meghalt. — Szabó Elek, felső eöri főszolgabíró Eszű Cséby Ilona urhölgygyel —, Boldizsár Sándor nagyvázsonyi aljegyző pedig Mező Lenke kisasszonnyal jegyet váltott. — A vetések állása megyénkben a májusi eszések után általában elég jónak mondható; közepszertű termésre van kilátás. —

— **Hazai hírek.** A kornázási jubileumot hazánk minden részében, de különösen a fővárosban ünnepelték meg nagy fényvel és lelkesedéssel. A tünető ünnepségek, hétfőn, jun. 6-án kezdődtek, midőn d. u. 3 óraker Ő Felsége főherczek s az idegen államok képviselői kíséretében megérkezett; este díszelőadás a színházakban; kedden katonai díszszemle volt a vérmezőn, este a főváros kivilágítása és tűzi játék és a király körútja a városban; szerdán Te Deum, a küldöttségek fogadása, népnünnep a vérmezőn városmajorban s a város ligetben; csütörtökön estély az udvarnál; pénteken fátylas menet; szombatön koronázási tornaverseny a fővárosi tanulókkal. Ő Felsége mindenütt jelen volt s gyönyörködhetett a kifejtett pompában, örvendhetett hű magyar népének szeretetteljes hódolatában. — Ünnepe első napján szentelte fel a herczegprímás utódát, Fehér Ipoly pannonhalmi főapátot a budavári primási palota kápolnájában. — Zágráb város törvényhatósága nem képiellette magát küdöttséggel a királyi üdvözlésén, hanem hódolati feliratot küldött. — Az Erdélyi Magyar Közmevelődési Egyesület a jubileum alkalmával tartotta közgyűlését a fővárosban.

— **Ő Felsége,** koronás királyunk megkoronáztatásának 25-ik évfordulója alkalmából ritka fényvel és pompával jelent meg a „Magyar Génusz” legutóbbi száma. A 67-iki koronázási megörökítő remek illusztrációk egész sorozatát találjuk az utóbbi számokban. Így: „A király megkoronáztatása a budavári plébánia templomban, „A koronázási ebéd a budavári kir. palotában, „A lovaggá-avatás a budai helyőrségi templomban, „Koronázási lakoma a vigadó termeiben, „A koronázási menet a budavári plébánia templomba, „Néptünnepe a budai Vérmezőn, 1867. június 8-án” „A termény-adományok átnyújtása június 10-én, „A koronázási domb”, „Az eskütelétel a pesti plébánia téren”, „A kardvágás a királydombon”, „A királyné megkoronáztatása”, „Az 1508-tól 1867-ig vert koronázási érmek”, „Pénzszórás az ünneplő nép között.” A „Magyar Génusz”-nak a pazar fényvel való kiállításával teljes összhangban a szellemi rész gazdasága. Dóczy Lajos irodalmunk e kitünősége, a „Magyar Génusz” minden számában megjelenik szellemes csevegéseivel. Nem különben nagy feltűnést keltett — irodalmi körökben is — Gonda Dezsőnek, e tehetséges fiatal írónak „Ujjabb irodalmunk” című értekezése Famulus (Szabolcsi Lajos), az olvasó közönségnek méltán délelgetett, kedvencz írója, humoros elbeszéléseivel szintén gyakori élvezetet szerez az olvasónak. A „Magyar Génusz” előfizetési ára egész évre 10 frt. fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest Kerepesi-ut 14. sz.

CSARNOK.

Magyar vagyok . . .

Magyar vagyok teljes szívvel,
Lelkem egész melegével;
Magyar minden gondolatom:
Hazám nyelvét el nem hagyom!

Ezt a nyelvet, hazánk nyelvét,
Mely átrezgi magyar lelkét.
Melyre büszke a honfia,
El ne hagyj, óh nemzet soha!

Magyar volt az ősapád is.
Kövesd hát a nyomdokát is!
Kit ma már a sirdomb takar,
Légy nála is nagyobb magyar!

Őrizd hiven erkölcesit,
Ne feleltsd el nagy tetteit,
Discóségét, melyért vivott,
Szaporítsad többre, mint volt.

Apáinkat ezer csapás
Nem törte meg! Iát mi tán más
Fiak volnánk, buzgólkodjunk!
S fel fog virulni szép honunk!

Védjük őseink tüzhelyét
S ne engedjük, hogy ellenség
Üljön rajtunk diadalmat,
S gyakoroljon joghatalmat!

Magyar legyen a panaszunk,
Magyarul hangozzék dalunk,
Magyar legyen becsületünk,
Mért csak így ért meg Istenünk!

Jusson magyar, eszedbe, hogy
A hazának adósa vagy,
Ő ad enned, ő ad innod,
Keblén van hely megnyugodnod!

Azért tehát, ha veszélyben
Forg a haza, ne légy tétlen;
Állj talpra és mutasd meg hogy,
Bármely érjen, erőd nem fogy.

LENGYEL TIVADAR.

Erdőben

Itt az erdő hús árnyában
Szép csendesen heverek...
Sűrű bokor lombja között
Egy kis madár kesereg.

Kis madárkám! Mi bajod van?...
Mért kesereg az oly nagyon?
Kérlek, mond meg! Talán tudok
Segíteni bajodon...

Eihallgatott a kis madár...
Nem szólt a bús éneke...
Hűtlen párja visszazállott,
Visszazállt a fészekbe.

Boldogtalan — most látom csak —
Magam vagyok egyedül:
Verjen meg az Isten, csalja!
Mért hagyta el hűtlenül.

S. Barátomnak.

„Minden embernek tetszését
Kérdemelnem nem lehet:
Legjobb úgy élni, hogy nyugodt
Legyen a lelkiismeret.”

Az fáj neked, — tudom én jól —
Hogy tégedet oly emberek,
Kik tehozzád csak parányok
Egyre gunyolnak s nevetnek.

Ne törődj ezekkel semmit!
Hisz utadon sok jó terem?
Haladj csak te tovább azon
S jó barátom leszel nekem.

„Minden embernek tetszését
Kérdemelnem nem lehet:
Legjobb úgy élni hogy nyugodt
Legyen a lelkiismeret.”

FARKASS KÁROLY.

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Sve pokilke tiende se zadržaju novinah, naj se pokilaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Cakovec.

Izdateljstvo:

Knjikara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pokilaju.

MEDJIMURJE

Predpl'atna čena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki Otijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Gospodarstvo.

Kak budeš poznal mladoga, a kak staroga zajca?

Gustokrat se gazdaricam dogadja, da kad kupuju zajce mesto mlade divjačine, doneseju dimo stare živine žilavoga i tvrđoga mesa. To jim se nebude dogodilo, ako pazljivo pogledaju zajce novte. Ako su novti črni, špičasti i oštri, onda je to prez sumnje mladi jedno ljeto star zajec. Nasuprot kada su novti na zadnjih nogah sive farbe, onda je to stari zajec. Ako su mu oči već sklōpljene, onda je to znameње, da je već više dnevvov prešlo, kak je zajec streljen.

Tuste race.

Da budeš imal tuste race za pečenku ili za prodati, hrani je jetmenom. Vu tu svrhu nakvasi jetmena, ter ga postavi vu kupce na toplo mesto dok počme kliti. Ako se race zapreju na suho mesto pak hrane ovakovim jetmenom, vrlo se budu odebele za 14 dnevvov. Ovak se more pivtiti i druga živad, a osobito guske.

Da ovca hitro vunu dobi.

Kada već ovcu ostrizeš, namaži ju maslom i žveplom, a za tri dni namaži

vodom i soljum. Od ovakovoga mazila ne samo da bude vuna ljepa, gusta i duga, nego se ovce i začuvaju od betega šuge, kojega jako gusto dobiju po striženju vune.

Da konju na ranjenom mestu dlaka naraste.

Kad je konju rana začelila, na onom mestu neraste rada dlaka, kaj i čenu konju sbog toga ponižuje. Takovo golo mesto potrebno je vsaki dan lenskim uljem do ti čas mazati, dok dlaka počme rasti. Kak sa već dlaka pokaže, onda već nije treba mazati.

Kak se brane vsake fele živine od vuših

Na živine napadaju vsakovrstne vuši. Ove im zadavaju velike muke, ter se nastoji na vsaki način, da se te vuši na kakov god način sfondaju. Probalo se već duhanom, kamenitim uljem i vnoгимi drugimi stvarmi. Nu najboljši, najprosteši, najsigurneši način je, da se opereju vušive živine s vodom, vu kojoj se je kihal krumpir.

Da šalata nejde vu seme.

Jeden gospodar preporuča ovo: Treba je šalatu zarezati (kocena) pod glavicom dobro gliboko, zbog toga zarezava

dri iz korena mlječnati sok, ter šalata ostane dva tri tedna vu glavicach.

Proti buham na povrtelju.

Vsa sredstva, koja su se do vezda rabila, da se buhe osobito od zelja, kolorabe itd: odbiju, ostala su prez uspjeha Kak najbolše sredstvo preporučuje se, da se med seme zeljnateg povrtelja zasije posebua gredica repice (Raps). Buhe osobito rado jedu repicu, dok je mlada, pak se onda niti nečuju ogledati na drugo povrtelje. Vu to se vrēme drugo povrtelje ojača, a buhe mu onda već nemreju naškoditi.

Čuvanje grašca od nesnage.

Všekrat se dogodi, da sadjeni grašec po mestih ne nikne, ar ga je izjela vsaka fele nesnaga. Tomu se more tak pomoći, da se grašec pred sadjenjem namoči vu vodi, vu kojoj je razmočeno nekoliko sadje

Čuvajmo sove.

Vnogi gospodari podmećeju vu svoje staje (štajle) stare lagve i škrinje, nebi li se vu njih nastanile sove. Ako se za istinu dočkulja sova k tvojemj stanju, pije jeden gospodar, naj ju pregnajati, nego gleda da ti se vu blizini hiše nastani, i ne-

ZABAVA.

Krivi diamant.

Diamant je dragi kamen od velikd vrēlosti, koj se meče vu zlatoe prstene i druge stvari, kojimi se ljudi kinče, dapače i vu kraljevskih krunah se takovi nalaze i to veliki od velike vrēlosti. Takov jeden kamen, ako je malo vekši i lepo zbrušeni, more koštati do sto i dve sto jezer forintih, a od onih vu Petrogradu i Lizabonu vu kraljevskoj komori dragocnostih, koji dapače na milijune forintih vrēde, neču ovde niti govoriti.

Ali ima opet vu trgovini i krivih ili potvorenih diamantov i drugih dragih kamenov, koji su tak lepo aveti i tak umetno izdelani, da bi je vnoģi, koj se vu tu stvar nerazme za prave držal, kak se to sa zlatom i srebrom više krat i med našim pukom dogodja, jer puno put se je, malo ne vu svakom selu vu Medjimurju dogodilo, da je netko kakovu stvar pod zlato ili srebro kupil, ili na sejmju zlatem cekinom bil izplaćen, a ipak nije bilo niti zlato niti srebro, nego jednostavni žuti ili běli pleh, kojim je dotični bil prevaren. Ovo je onda prevara i spada pred sud, gde varalija svoju zasluženu kaštigu nefaljeno dobi, ako ga prevareni taki prijavi.

To sem na kratko ovde sada sato raz-

tolnačil, da budu pošteni četvci ovu moju pripovest razmeli, jer med četvci poštuвано ga Murakōza ima i takovih, koji se malo ili ništa vu pravo i krivo drago kamenje zlato i srebro razmu.

Vu nekome anda vrtu jedne oštarije peštanske, vu koj svaki za svoje novce more dojtiti jest i pit, sedel je pri jednom stolu nepoznani lepo oblečeni gospon i tam je mirno svoj kriglec pive pil; isti je imal na prstu zlati prsten, vu kojem je bil osobite lepote diamant.

Neki židov od drugoga stola zapazi taj prsten kod stranjskog gospona i ide odmah k njemu, te ga zamoli, da mu ga pokaže. Ov ga vzeme iz prsja i preda židovu; židov veli: Imaju vrlo lepoga diamanta vu prstenu, takovoga bi i ja hotel imati. Jeli se nesveti kak Urim i Thumim od prsiah velikoga svećenika Arona?

Gospon odgovori posve kratko: Kamen je krivi, da bi bil pravi, bi ga drugi nosil, a nebi bil vu mojem prstenu.

Židov sad prstena ili bolje rekuć kamena bolje pogleda, obrača ga sim i tam proti suncu i vu sencu, maše zglavum i misli: kak bi to bilo, da taj kamen nebi pravi bil? Ja njim za taj prsten dam dva cekina, veli židov, poklam kam ga je od vsiah stran dobro pregledal i premišlaval.

Stranjski gospon se zovoljno otrese i odgovori: »Zakaj bum njih varal? Em su čuli, da kamen nije pravi nego krivi«.

Na to židov zaprosi od gospona dozvolu, da more kamen jednomu zlataru, koj je kakovih sto korakah od njihovog stola vu vrtu sedel, pokazati, jer zlatari najbolje takovu robu poznaju.

„Slobodno mu ga nek pokaži“ odgovori gospon — „ali k čemu mu ga budu kazali, kad njim ja sam ovde povedam, da kamen nije pravi već krivi ili patvoreni.“

Židov odnese prsten k zlataru i veli: „Gospone, jeli je moguće, da taj kamen nije pravi, niti kralj Salamon nije vu svojoj kruni lepšega nosil, svēti se kak zvezda Danica na nebu.“

Zlatar kamen dobro pregleda i veli židovu: „Kupite ga slobodno od gospona, ja vam za njega još danas dam sto cekinov, za kuliko ga faleše od gospona dobiti, to bu vaš profit.“

Židov se povrne k gosponu i ponudi mu deset cekinov za prsten. Gospon vzeme prsten, nalekne ga na prst i veli: „Dajte mi mira, ja ga nikak neprodam, ako je kamen tak umetno napravljen, da ga svi za pravoga držite, bude hakti takov i za me dobar.“ Stim porine ruku i s prstenom na prstu vu šep, za da pohlepni židov ga nebu više gledal.

„Dam njim petnajst cekinov za prsten“ veli židov.

„Nedam“ i odgovori gospon. „Dvadeset cekinov“ — opet ponudi židov.

budu ti miši niti štakori nemira delali. Ja sam na svoje oči videl, kak su stare sove odnesle svojim mladim — navadno ih je po troje vu jednom gnjezdu — po pet mišev, koje su mladi preč noći pojeli. A koliko ih pak pojedu stare sove.

Meso pernatih živinah, da je dobro za jesti.

Francuzki sokaci posvedočavaju, da je meso pernatih živinah tečese i bolje, ako se vleje pernatoj živini prve nego li se zakolje neka malo octa vu odprta vušta, tak da mora pogutnuti, gda mu se kijun zapre. Istom za fertalj vure ili za pol vure po ovom napajanju ima se dotična živina zaklati. (Pernate živine jesu: Kokot, kokoš, picik, guska, raca, pura itd., ali ni da bi si gdo mislil, da i šišmiš (križabec, pič kirlin) spada med pernate živine).

Ako mladi sad (vočke) neimaju listja

Ako neima mladi sad listja, znamenje je navadno, da su žilice (malo korenje) počele gnjiliti, — koje bi morale sisati sok. Ako se ovo sadje još jenkrat presadi, taki stira listje.

Zakopano blago.

Moć bogatih, snove siromakah — penez, najprozičniju stvar vu prozi života, razmela je bogata i prosta fantazija naroda da izkiti čarobnim cvetjem legende.

Vu ljetne, tople i zvezdane noći, na senokošah, tratinah, pleg ognja suhah drvah, pod kojimi se peče krumpir, izkopani kradom vu suednom vrtu, pripovedaju si pastiri pripovešt od cveta paprata. Čuden ti je to cvet.

Cvete samo za koju minutu i to prav vu polnoć Ivanjsku. Gdo ga onda zasuta i nabere, on je zadobil zmožno, nebrojeno blago, pred tim postane črna zemlja preč

vidljiva kak glaz i odkriva vsa blaga, kaj ih krije vu sebi.

I tak, zahvaljujući malomu cvetu, vsa ki prost čoveč more vu jednom času postati prez dela s muke, bogateši od gospode i kraljiv, odhititi težki plug i sekiru pak živeti po volji, vuživati i kupovati zemlje, kupovati ako hočeš pol sveta.

Ali nije lahko niti doći do toga cveta!

Zelena listje, zamotano s noćnom hladnoćom, čuva vu to dobu čeli šereg tajnstvenih duhov, koji su jalni ljudskoj sreći. Napadaju oni na kuražne, koji čekaju, da se cvet nasvije — razcvete, i nateraju ih da zapreju oči. Jedni duhi duhadaju — vlezneju na kosti, pak zrokuju truda vu celom telu, drugi se duhi spuste kakti terh na očne poklopce, ostali duhi vlévaju vu vuho jednoličan žamor, koji da čoveku zaspati.

Nisu to duhi tak dobri, da bi se dali vmiriti molbom, a nisu niti tak zločesti da bi je mogel pretirati s molitvom. Moraš zadržati! nema pomoći! makar na čas, na mali čas! A prav taj mali čas, vu koji ti se spuste posklopoci na oči, a brada na prsi je časek sreće, koju si prespal. . . Paprat pod drévjem je prečvel i ocvel. I kad si se prebudil. . . vse je već prešlo. Sam si vu mračnoj šumi, nevoljnik na svétu, nečeš se ve: osloboditi pluga niti sekire, ni težke nevolje, nevolje mužke.

Bl je ipak, kak se pripovéda, jeden muž, koji čele Ivanjske noći nije sklopil oka. Nisu ga mogli zapeljati zlobni duhi, preobladal je žamora, truda i drémanje. Preobladal je vse i o polnoći pružil je ruku i odtgel je betvo paprata, koji je bil obsipan silnim belim cvetjem.

I glej čuda! tu odmah pod nogami videl je muž zakapanoga vu zemlji lonca punoga s cekini; tam dalje videl je zlatu žilu, ovdí se cvéti srebrna pruga; ondí se opet bliskaju diamanti razsijpljeni po zemlji. I opet zlatne žile i lonci s penezi. . .

A kuliko je toga! nebi ih izbrojil dok si živ. . . Vnuki, pravuuki budu bogataši na glasu po celom svétu, vsu zemlju budu pokupovali od gospode i mužov.

I žuril se srečen dimo, stiskajući betvo paprata vu jakoj i tvrdoj ruki. Ali komaj kaj je došel do selskoga puta, a na oči mu se navlekel mrak, kak sljepoča. Prebiral je oči. . . i za istinu nije nije! Ne samo zemlja nije više prekvídljiva i začudjenomu mužú pokazuje samo senokoše i kamenje po polju.

Kaj je vezda! kaj je vezda! Eto kaj je, bedasti ti muž, čudotvoren ti cvet ocvel vu ruki i nečeš više videti zlatnih i srebernih žilah, ni diamante razsijpljene po zemlji, ni lonce s cekini. A prepalo ti je i to blago, kaj si ga videl! Nebuš ga znal najti, ar nisi nikakvo znamenje načinil. . . I išel si misleći, kak budeš kupil čeli svét a do ti čas ti se je sreća izmeknula iz ruk! Zakaj nisi napravil znamenje? zakaj? bedasti muž?

A ipak jesu penezi vu zemlji. . . Negovore zato samo mladi pastiri, nego i stari ljudi. Med bludećimi ognji (svetari), koji nadojdu po noći na muška polja, nekoji, kak se i god zna, znamenju, da su ondí „gori zakapani penezi“.

Da ih onda moreš dobiti, dosta je doći i razgrnuti oženj s desnom čizmom. Odmah se razsijplje na zemlju lonac talirov; prigni se, pak sakami grni. Jeden pastir je bil tak srečen vu svojem življenju, da se je nekoliko put nameril na oženj na takvom mestu, gde je samo mogel zaznamenuvati to, da ondí goriju penezi; na nesreću pak. . . pastir je navék hodil bos.

More se ipak pri tom strašno nasesti. Ar večkrat vu spodobí bludećih ognjov skaču po slogih i brazdah duše inžinirov (mendjelirov) proklete i obsudjene na to skakanje zbog folišnoga merenja zemljišča. Takov je oženj pogibeljno s čizmom s doteknuti. Ar ogorčena duša inžiniraka

„Nedam“.

Trideset cekinov!

Kad mi anda nikak mira nedaste — veli gospon — i svum silom hoćete prevareni biti, dakle neka vam bude, ali ja vam još jedan krat pred svum ovde gospodom odprto velim, da kamen vu prstenu nije pravi i ja se s vami o toj stvari više niti reči nebum spominjal niti prstena nazad jemal. — Evo vam ga!

Židov nabroji na stol trideset cekinov, vzeme zveseljem prstena i odmah odide z njim k zlataru te mu ga preda i veli: »Zutra si dojdem po sto cekinov — evo vam je prsten.«

Ali zlatar, kojega vu takovih stvarih još nikad nitko nije vkamil, pogleda prsten te se osupne. »Čujete prijatelj!« veli židovu, »To nije on isti prsten, kojega ste mi pred fertal vure kazali. Ov kamen je dvadeset krajcarov vróden, takove delaju vu staklani vu Vécsembi, — toga ja nekupujem.«

Stranjski gospon je najme izbilja imal vu žepu prstena sa krivim kamenom, koj je za čudo onomu pravomu na prstu bil sličén. Dok je židov znijim handlal, je gospon držal ruku vu žepu, te je palcem onoga pravoga iz prsta poriaul, a ovoga krivoga na prst nateknul, zatim ruku iz žepa spuknul sa krivim prstenom i istoga židovu za 30 cekinov preдал.

Sad dobeži prevareni židov, kak da bi

na gorečem raketlinu jahal, nazad k stranjskomu gosponu: »Au waih au waih! Ja sem vkanjeni, o ja nesrećni človek, kamen je krivi!«

En sem vam ja povedal, da nije pravi, već da je krivi iliti patvoreni, i kakti takovog sem vam ga prodal. Ja vam nisam pravoga, nego krivoga diamanta prodal — ova gospoda ovde su svedoki. — Kamen je vaš.

Svi prisutni su posvedočili, da je izbilja tako i da je gospon židovu povedal, da kamen nije pravi, ali ga je ov ipak zato svum silom od gospona kupil, prem da ga gospon niti prodati nije hotel. I ovak je židov komad stekla za trideset cekinov zadržal, a gospon je smejuć dalje svoju pivu pil.

Podbrivanje vu ime božje.

Nekoj vandracev je na svojem putovanju doputoval i vu Čakovec i tam je, kak posvud, od hize do hize, od štacuna do štacuna fehtal, dok je ovak fehtajuć došel do barberice na varaškem pijacu. Tu se na jedan krat zmislil, da se bi mogel i podbriti dati, ali mu je bilo žal za peneze, kojih i onak na malu stran je imal. — »Eh, bum prosil barbira,« misli si, »jer sam siromak. da me vu ime božje podbrije.«

Stum anda nakanum stupi vu officinu, lépo pristojno pozdravi i zamoli barbira, buđuć da je siromak na putu, da bi ga hotel

bez penez, to jest vu ime božje podbriti, za da bu opet zgledal kak kršćenik.

Barbir mu prošnu usliša, jer je izbilja videl, da neima nikakvoga bogataša pred sobom te mu veli sest. Misí si barber: Zakaj bi ja za podbrivanje vu ime božje moju finu britvu tupil i kvaril? Te vzeme jednu koja je vu svojoj čobroti bila spodobna bogatstvu onoga, kojega bu podbrivala.

Sad ga nasapuni i prióme s tum na to rekać serpaćum vandraceva po licu, kraj vuha, p bradi, pod nosom tak nemilostivno strugati, da su ovomu suze na oči dohadjale, ali reći se nikaj nije ufal, jer nije bilo za novce, već vu ime božje, i zato je te muke trpljivo podnašal misleći si: »Makar i neide gladko, ali ipak bum podbriti i to za badava.«

Vu tom vremenu, dok ga je barbir csak ugan podbrival, pričel je vani na dvořišću pes tuliti. Barbir zapita: »Kaj je tomu psu, da tak tuli, tko mn je kaj uapra-vil?« Detiě odgovori: Ja neznam. — Dec-ko odgovori: Ja neznam.

Siromak vandracev ali pod strašno tupem nožu veli: »Brě čas ga netko vani vu ime božje podbriva.«

Barbiru se ta dosetka vandraceva dopadne, on vzeme drugu dobru britvu i podbrije lépo gladko vandraceva do kraja.

Em. Mollay.

proklela, ter neimajući nikaj izgubiti, mogla bi lahko komu vrat zavinitu.

Vnogo je prez pogibelji iskati po dnevu lonce s penezi. Bilo je več nekoliko takvih srečnih ljudi, koji su se tim načinom obogatili. Vu staro vreme, pripove daju dedi, kad još nisu nastali papiri, kaj ih moreš jezere strpati vu zep od prusleka, prehadjali su črez ove zemlje Francuzi.

Eto pred njimi su bogateša gospoda okrivala peneze vu lonce, ter su nje zakopavali po vrtih i poljah. Onda, vu taborško vreme, vnogoga su vubili, vnogi vumrl je nenavadnom smrtjum, i tak vnogo loncov s penezi je ostalo vu zemlji prez gospodara i glasa.

Na takve peneze gustokrat nadodju muži, bogateši se od jedenput srečnim dogodajem, Vnogi još lonce, prepun zlatnimi cekini, još namirom čeka na srečnu ruku. Za čelo nije do vezda iskopan niti lonce sa zlatom koji prez sumnje leži deset koračajov izhodno od osamljene hrške vu polju Blaša Trabara.

Za to blago nezna niti Blaž, vrėden muš (ah, da bi znal, nebi ga boljela glava zbog stibre (porcije, i setve); nezna mu niti žena, i ako je rada, da bi vse znala, niti zna Franc, brat Blašov, strekar, koji stanuje pod tudjim krovom na kvartiru.

Na celom svėtu zna za taj lonce sa zlatom, samo jedno ljudsko stvorjenje: mati Blažova. Baba je to već opukljavila od dela i starosti; lice joj je zuto kak šafran i naguzano.

Za tu znamenitu tajnost ipak nije znala dugo ljet, dok god je imanje bilo vu njezinih rukah, zeznala je istom nezdanja, kad je već samovoljno gospodaril Blaž na zemljištu, koje je mati na njega prepisala — koju je on herbal.

(Drugiput dalje).

Šlozil :

Glád Ferencz.

KAJ JE NOVOGA ?

Jubileum.

25 letni jubileum okoronjenja Njegovoga Veličanstva se je vu celom orsagu s velikom paradom obdržal, a osobito vu glavnim varašu Budapeštu. — Vu Čakovcu su se tri dni zastave vijale, 7-ga vu varaskih skolah svetčanost obdržala. 8-ga bila je mesa i Te Deum vu farnoj cirkvi, gde su gospodične i preparandisti popėvali i na guslah igrali; vu cirkvi bilo je puno ljudstva. Za tem vu židovskoj cirkvi magjarsko prođčstvo i služba božja se je držala. Čeli den se je strelalo iz mušarah. Odvečer bila je svetčavost vu kr. državnoj preparandiji sa govori, pevanjem i telovėžbanjem i pjesom. Vnogo ljudstva bilo je tu nazočno; osobito se je dopadalo svim, da su na nas naša braća horvati iz Varaždina pobodili i na svečanostih nazočni bili, i s tem pokazali, da su nam dobri susedi. Bog jih pošlivi i Kvar, da je deždj išel, koj je svečanost pokvaril. Zabhava je do jutro trajala.

Ogenj.

Ogenj bukual je 8-ga juniusa ob 9 vuri na večer, vu občini Benkovec Ružč Leonarda škedenj od poznatoga zločinca bil je

iz fantlivosti šibicum vužgan, kojega se taki plamen poprijel. Komaj da su gospodarsku orudelje i marhu izpod istog krova ljudi oslobodili, već je čeli slamnati krov bil vu plamnu, i okolo vu blizini ležeće dve hiše postale su žertom plamna. Domaći, sobo ki, palovski, i štefanski ognjogasci iz špricalkami na berzo došli su, kak takaj V. hvalevredni Zemeljski Gospodin iz Belice, i G. Ispán iz turčiskoga marofa osobno svojimi špricalkami i ljudmi za pol vure na veliku pomoć došli su. — Svim, koji su nam vu onom pogibelnom i strašnim položaju vu pomoć dotekli, od strani občine budi hvala vekivečna! — Kvar je precenjen na 850 frt; jedna hiža je osigurana bila, a drugo nikaj. — Zličnec, koj je vužgal, sam odperto valjuje, da ga je jedne žene nevernost na to doterala, a sada svoj greh oplakuje vu prilocki temnici.

Pijan vol.

Na nekom imanju vu Königsbergu dogodilo se je nezdavnja zanimivo pripėće nje. Jeden vol, izpušćen iz štale, napil se žganice iz jednoga lagva, koj je bil na dvorištu. Za jednu vuru vudrila je žganica volu vu glavu, ter je postal kakti stekli. Počel je ručati, vudirati glavom vu zid, trgati lanca kojim je bil privezan, a onda se je zrušil, ter je trideati vur ležal kak mtev. Polli toga oslabil je rogati pijanec, ter nije mogel par dnevoj ni jesti, a od onoga mesta, na kojem je bila žganica, navėke se habal blizu doći.

Povodnja vu Južnoj Ameriki.

Povodnja vu Južnoj Ameriki zrokvuala je sredinom veliki kvar. O žetvi neima niti govora, ar su na nikaj spravljene setve Do 3000 ljudi ostalo je prez krova; 1500 težakov vu St. Luisu neima posla. Obale Mississipi opustošene su, potopila su se silna vnozina marhe. Vtopilo se je do tridesti ljudi. — Kvar iznosi do 11 milijunov.

Grof Teleki Šandor.

Vu Nagybanyi vumrl je oberšter Teleki Šandor, 72 ljeti star. Šnjim je vumrl jeden od najzanimivijih pojavah erdeljske aristokracije. Njegov život pravi je roman. Rodjen od visoke aristokratske familije, bil je on demokrat najčisteše krvi, a od početka četerdesetih ljetah nije bilo vu Evropi niti nijednog drugač spomena vrėdnog revolucionarnog pokreta, vu kom grof Teleki nebi bil nazočen. Ljeta 1841. kad je još ne bil 20 ljet star, bil je prvi put vu Španjolskoj na smrt obsudjen, poklam kam su ga vu Barceloni vlovili kakti deluika karlističke pobune. Onda mu je Ferdinand Lesseps oslobodil život. Po drugi put obsudjen je in kontumaciam na smrt za magjarskom revolucijom. Njegovu spodobu su obesili a on je pobegol vu Francuzku, gde je protčštil proti orsačkoj revoluciji Napoleonovoj. Zaradi toga bil je izagnan iz Francuzke ter je više ljet sprevodil s Viktorom Hugom na otoku Guernseyu. Za tim je bil vu krimskom taborn, vu svih ekspedicijah Garibaldijovih, s kojim je šturmiral Marsalu vu Siciliju. Tečajem svojih putovanjah došel je vu dodir sa svimi znamenitimi ljudmi svoje dobe. Osemnjest ljet živel je vu prognostvu, a stopram po koronenju povrnul se je pomiluvan dimo. Grof Teleki bil je oženjen s kćerjum Lorda Longdala, od koje ima tri sina i jednu kćer.

Skupoća vu Budimpešti.

Piše jeden: Želeći doći vu Budimpeštu, krunitbenoj paradi, naručil sam vu hotelu Frohner, gde navadno plaćam za osobu 1 for. 50 kr. za hižu, no dohil sam od oštarjaša lista, vu kojem mi na znanje daje, da niti vu njegovom, niti vu kojem drugom hotelu Budimpešte već tri tjedna nije moći dobiti kvartira. More se još dobiti privatnih sobah po 5 do 6 for. na den — piše ov oštarjaš. — Vidi se, koliko je strajnskoga národa došlo na svetčanost korunjena.

Šminka.

Šminka je ono sredstvo, koje se postavja na kožu, da bude ljepša, ter da dobi belu ili čerlenu farbu. Šminkanje je poznato od starih vremenah. Vu prastara vremena ličile su žene čerlenom farbom obraze. I vu bibliju spominje se više put šminka. Ate-njake rabile su čerlenu i belu ličilo. Ovid opisuje vsake fele ličila, koja su vu Rimu upotrebljavana, ter osudjuje žene, ar su se odviše ličile. On spominje, kak je onda bilo vu modi, da budu žene běloga lica, ar da je to ljepo. Od Rimljanah preširilo se je ličanje vu Galiciju i dalje. Kesneše razprstranila se je ova navada tak silno, da su zmišljena vnoga sredstva za poljepšavanje. Ljeta 1779. izdalo je Englezko orščko spravišće odluku, da ona ženitba nikaj nevalja, gde žena namami vsake fele poljepšavajućim sredstvi muž, da ju vzeme. Jeden statističar je izračunal, da vu amerikanskih sje-dinjenih državah na jedno ljetopotrošiju gospe i frajce toliko šminke, da bi se šnjom moglo oličiti 37.060 hižah, računajuc na vsaku hižu 200 forinti.

Nekaj za kratek čas.

1.

Zshvalnost.

Janica: Draga mamika, bratić Ivek i sestra Marica navėk se kušujuje.

Mati: Oni su vezda muš i žena, — drago moje dēte — pak se i smiju gđagud kušuvati.

Janica: Pak zakaj onda tatek febe nekušuje, im je i on tvoj muš.

Mati: Tvoj tatek nekušuje rad, drago dēte.

Janica: To je ni istina draga mamica. Stopram sam včera vidla, kak je vu vrtu vu oštariju kušnul kelnericu.

Mati: Tak! — No onda je to vćinil od — zahvalnosti.

2.

Zlo premišljeno.

Agent: Kak visoko hoćete da si asikurirate hižu?

Muž: Kak visoko? Hm, ja mislim, do rafanga.

3.

Vu skolu.

Navučitelj: Jo keć, jeli ti znaš, kaj je to zločesti duh?

Joškeć dijak: To je ona persona, koja po čovėka vu krčmu dojde.

Navučitelj: Kak to?

Joškeć: Je tak je. Gđa god moj otec vu krčmi sedi, pak moja mama po njega dojde: onda on vsaki put veli: Eto mojega zločestoga duha!

4.

Ima prav.

Gospon: Žal mi je, da vam nemrem nikaj dati. Nego da ste pol vure prejdi došli, dobili bi zavsema dobre hlače, koje sam drugomu prikazal.

Vandravec: Bedastoča! Te vušive pol vure još bi bili mogli čakati, zato vas nebi vrag odnesel.

5.

Neki soldat dojde domov na urlaub, njegva sestra sva vu veselju, da si brata vidi, ga zapita: Dragi Jožek, sad odmah poveč, kaj hočeš da ti donesem, hočeš rajši pivo, vino ili kavu?

Za prvu žedju. odgovori soldat — mi daj pivo, a dok bu kava gotova, mi moreš vino donesti.

NYILTTÉR.

Egész selyem, mintázott Foulardokat méterenként 85 krtól 4 fnt 65 krig (mintegy 450 különböző árnyalatban) megrendelt egyes öltönyökre vagy egész végekben is szállít házhoz szállítva postabér és vámmentesen. Henneberg G. (os. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstaforulóval küldetnek Svájcba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

*) E rovat alatt közöltékért felelősséget nem vállal a szerkesztő

»The Gresham»

Pri »The Gresham» zvanom londonskom družtvu (vu Čakovcu je upravničtvo pri Graneru stacionaru), je moči život osigurati. Tojest plati, gdo si hoče život osigurati, po letu veku ili menjsu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoče da dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenute družtvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako doživi n. pr. 15—20 let, njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je moči život ženskah i decah osigurati. Ovo družtvo na svoje glavno upravničtvo vu Budapeštu.

**VASUTI MENETREND
CSAKTORNYAN.**

Indul	Napszaka	Ora	Perz	Gyors- posta és vegyesvont.
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv.
	Délben	11	39	postav.
	Éjjel	10	07	"
Pragerhof felé	Reggel	6	22	"
	Délután	4	15	"
	Éjjel	1	17	gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	6	50	vegyesv.
	Délután	4	20	"
	Este	10	17	"
Varaszdig	Délben	11	44	"
	Reggel	5	33	"
Egerszeg felé	Reggel	5	00	"
	Délután	5	00	"
Érkezik				
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.
	Délután	4	01	"
	Éjjel	1	14	gyorsv.
Pragerhof felől	Reggel	4	41	"
	Délben	11	29	postav.
	Éjjel	9	55	"
Zágráb felől	Reggel	4	31	vegyesv.
	Délelőtt	11	17	"
	Délután	3	59	"
Egerszeg felől	Este	9	30	"
	Délelőtt	9	50	"
	Este	9	49	"

LOTÉRIJA. Grác 5-ga niyuša 1892.
48 68 52 43 12

Cena žitka — Gabona árak

1 m. mázsa.	1 m. cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	7	25
Zab	Zob	5	50
Rozs	Hrč	7	—
Kukuricza	Kuruza	5	—
Árpa	Ječmen	5	—
Fehér bab	Grah beli	5	50
Sárga »	» žuti	4	50
Vegyes »	» zmšan	4	50

ODGOVORNI UREDNIK:
MARGITAI JOZSEF

Glavni suradnik:
GLADFERENCZ.

Hirdetések.

Pályázati hirdetmény.

Mely szerint alulírott főszolgabíró részéről közhírré tétetik, hogy elhalálása folytán üresedésbe jött Csáktornya városi

szülésznői állás 1892. évi
június 17-én d. u. 3 órakor

fog betöltetni.

A szülésznő fizetése 60 forintban állapítatik meg.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy okmányokkal felszerelt kérvényüket

1892. évi június hó 15-éig a főszolgabírói hivatalhoz betejesszék.

Csáktornyan, 1892. évi június 1-én.

Vrantsits

530 2—2

főszolgabíró.

1805 tkvi szám 892.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Muraközi“ takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak özv. Mayercsák Gyuláné szül. Kárász Laura gráci és Kárász László jurseveczi lakós elleni végrehajtási ügyében 357 frt 12 kr. tőke, ennek 1889. évi július hó 14-től íáró 8 százalékos kamatai 22 frt 85 kr. per, 9 frt 30 kr. végrehajtási s ez uttal 11 frt 85 krban megállapított költségeknek behajtása céljából a kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő benkovecz — jurseveczi 33 sztjkvben A II 296 a)2 és 296/c)2 hrsz. a. foglalt végrehajtást szenvedett özv. Mayercsák Gyuláné nevén álló ingatlanokra 106 frt és a benkovecz-jurseveczi 88 sztjkvben A † 281 hr. sz. a. foglalt végrehajtást szenvedett Kákósy László nevén álló ingatlanra 212 frt becsárban

1892. évi július hó 6 ikán d. e. 10 órakor

Benkoveczen a községi bíró lakásán Zakál Henrik ügyvéd csáktornyai lakós felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Kikikáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezi szándékozók tartoznak a becsár 10 százalékat készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 45 nap a., a másodikikat u. a. 75 nap a., a harmadikat u. a. 105 nap a., minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. jbiróság tkvi osztályánál és Benkovecz-Jursevecz község előljáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Perlakon a kir jbiróság mint tkvi hatóságnál, 1892. ápril 22.] 531.

ANDEL J. FÉLE
UJ FELFEDEZETT

TENGERTŰLI POR

pusztít

poloskát, bolhát, svábot, molyt, orosz-bogárt, legyet, hangyát, pincebogárt, madármolyt, egyáltalában mindennemű rovat — majdnem természetfölötti gyorsasággal és biztossággal, oly formán, hogy a létező rovaroköltésből még csak nyoma sem marad annak. Valódi minőségben és olcsó áru kapható

Prága Andel J.-féle

gyógyfűkereskedésben

a fekete kutyához Huss-utcza 13.

Magyarországi főraktár
TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél

BUDAPEST, Király-utcza 12.

CSAKTORNYÁN

TODOR JÓZSEF

vegyesárkereskedésben.

532 1—6.

Csúsz, köszvény, tagszaggatás, fejfájás, csípőfájdalom, hátfájásom stb. ellen legjobb bebiztosítás a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-nyhító szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért. Minthogy utazások léteznek, emélfogva mindig határozottan: „Horgony-Pain-Expeller“ kérentő.

Gyönyörű minták magán-vevők részére ingyen és bérmentve.
Mintakönyvek szabók számára bérmentfel-
lenül.

Öltözetekre való kelmék.

Peruvien és dosking a magas Clerus szá-
mára, szabályszerű kelmék cs. és kir. hivata-
laimokl egyenruhákra, továbbá vete-
rán-, ünnepi-, tornász-, eszeléd-egyen-
ruhákra is, teke- és játékasztáira
való posztó, ledem, vízmentes is vadász-
kabátokra, mosókelmék, utazó-plat-
dek 4-12 frtg stb.

Aki jutányos, hecsületes, tartós, szikta
gyapju-posztósruát, nem pedig a minden-
felől kínálgatott s a szabó fáradságára s
költségére sem érdemes olcsó rongyo-
kat akar vásárolni, az forduljon

Stikarofsky Jánoshoz Brűnben

Allandó posztóraktár egy fél millió frton
felüli értékben.

Legnagyobb széküldési üzlet a Kontinensen.
Figyelmeztetésül! A t. c. közönséget övöm
azon cégektől, a kik u. n. „maradékokat” és
„szelvényeket” 3-10 méteres darabokban és
u. n. „szelvényeket” szalonruhákhoz kínálnak.
Már ezekből az egyforma hosszúságokból
nyilvánvaló a szedelgés, mert az ily maradé-
kok stb. nem divatos, elformított és eláru-
sithatlan darabokból vannak vágva.
— Az ily poszék-áru, a milyet ezen cégek
2-od, vagy 3-ad kézből vesznek össze, a vé-
telárnak alig egyharmadát éri meg.
Széküldés csak utánvétellel; 10 frton
felüli bérmentve.

Levelezés magyar, német, cseh, lengyel, olasz,
506 8-20. francia nyelven.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGELADÁS.

Mindennemű **ruha kelmék**, fekete és
színes **kásmérok, kreton, voil, szefir**
parket, valódi **rumburgi és kreász**
**vászon, chifton, ágy és asztal teri-
tők**, mindennemű **szőnyeg**, selyem, gyapju
és mosó **kendők**, téli nagy kendők, fehér és színes
valódi vászon **zsebkendők, posztó és férfi ruha-
szövetek**, továbbá

férfi, női és gyermek czipők és kalapok
mindennemű **ingek, gallérok**, selyem **nyakkendők**,
hartsnyák, fehér és színes **kötő pamut**, bársony és
selyem szalagok

szabott árak mellett
a **beszerzési árnál tetemesen olcsóbban adatkak el.**

MAYER S-nél
Csáktornyan.

995 13-25.

Férfi, női és gyermek czipők és kalapok.

Mindennemű ruha kelmék.

A beszerzési áron alól.

Legyünk elővigyázatosak a
„ZACHERLIN” vásárlásánál.

Vevő: „... Nyitott csomagban rovarport nem
fogadok el, hisz „Zacherlin” kértem!
Ezen különlegességet joggal dicsérik a leghat-
hatóbb irtó szerek mindenféle rovar ellen
és azért csakis: egy lepecsételt üveget Zacherlin
felírással fogadhatok el!.

Arak:

15 kr., 30 kr., 50
kr., 1 frt.

Kapható:

Csáktornyan:

Strahia Testvérek,
Gráner
Heinrich Miksa,
Gönczy L. gyógyszer.

Alsó-Lendva:

Fuss Nándor, gyógyszer.
Freyer Fülöp.

Esrlak:

Sosterics Pál,
Kramarits Victor.

508 6-10